Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

12. svibnja 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita vrsta divlje faune i flore uređenjem njihove trgovine – Uredbe (EZ) br. 338/97 i 865/2006 – Kavijar jesetrinih vrsta – Unošenje na carinsko područje Europske unije kao osobne ili kućne stvari – Uvozna dozvola – Odstupanje – Ograničenje od 125 grama po osobi – Prekoračenje – Namjera da ga se pokloni drugomu”

U predmetu C-87/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud, Njemačka), odlukom od 15. listopada 2019., koju je Sud zaprimio 19. veljače 2020. u postupku

Hauptzollamt B

protiv

XY,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: A. Kumin, predsjednik vijeća, A. Arabadjiev (izvjestitelj), predsjednik drugog vijeća i T. von Danwitz, sudac,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Hauptzollamt B, A. Wollschläger, u svojstvu agenta,

– za njemačku vladu, J. Möller i S. Eisenberg, u svojstvu agenata,

– za češku vladu, M. Smolek, J. Vláčil i L. Dvořáková, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, C. Hermes i R. Tricot, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 7. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL 1997., L 61, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 59.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1320/2014 od 1. prosinca 2014. (SL 2014., L 361, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 338/97), i članka 57. stavka 5. točke (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 865/2006 od 4. svibnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 (SL 2006., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 10., str. 106.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/870 od 5. lipnja 2015. (SL 2015., L 142, str. 3. i ispravak SL 2017., L 10, str. 11.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 865/2006).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Hauptzollamta B (Glavni carinski ured B, Njemačka) i osobe XY povodom zapljene šest kutija kavijara jesetrinih vrsta od 50 grama (g) zbog toga što dotična osoba nije predočila uvoznu dozvolu prilikom svojeg ulaska na carinsko područje Europske unije.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

3 Konvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka, potpisana u Washingtonu 3. ožujka 1973. (*Zbirka međunarodnih ugovora Ujedinjenih naroda*, sv. 993., br. I-14537; u daljnjem tekstu: CITES), ima za cilj osigurati da međunarodna trgovina vrstama navedenima u prilozima kao i dijelovima i proizvodima dobivenih od tih vrsta ne šteti očuvanju bioraznolikosti i da se temelji na održivoj uporabi divljih vrsta.

4 Ta se konvencija, kojoj je Unija postala ugovornom stranom 8. srpnja 2015., počela provoditi u Uniji počevši od 1. siječnja 1984. na temelju Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3626/82 od 3. prosinca 1982. o primjeni u Zajednici Konvencije o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka (SL 1982., L 384, str. 1.). Ta uredba stavljena je izvan snage Uredbom br. 338/97, čiji članak 1. stavak 2. određuje da se ona primjenjuje u skladu s ciljevima, načelima i odredbama CITES-a.

5 U skladu s rezolucijom Konferencije ugovornih stranaka 13.7 (Rev. CoP17) o kontroli trgovine vrstama koje čine osobne ili kućne stvari:

„[…]

Konferencija ugovornih stranaka [CITES-a]

1. Odlučuje da se izraz ‚osobne ili kućne stvari' iz članka VII. stavka 3. primjenjuje na primjerke koji:
   (a) se nalaze u osobnom posjedu ili vlasništvu u nekomercijalne svrhe;
   (b) su zakonito stečeni; i
   (c) koji su prilikom uvoza, izvoza ili ponovnog izvoza:
      (i.) nošeni, prevoženi ili sadržani u osobnoj prtljazi; ili
      (ii.) koje se seli.

[…]

3. Dogovoreno je da stranke:

   […]

(b) neće tražiti izvozne ili uvozne dozvole ni potvrdu o ponovnom izvozu za osobne ili kućne stvari koje su mrtvi primjerci, dijelovi ili derivati vrsta upisanih u Prilogu II. osim:

[…]
(iv.) sljedećih primjeraka, ako količina premašuje posebna ograničenja:

– kavijar jesetrinih vrsta (Acipenseriformes spp.) – do 125 grama po osobi u spremniku pod oznakom u skladu s Rezolucijom konferencije 12.7 (Rev. CoP17);

[…]"

6 Prilog 1. toj rezoluciji pod naslovom „Smjernice za tumačenje osobnih ili kućnih stvari" predviđa:

„[…]

Definicija osobnih ili kućnih stvari

8. Primjerci se trebaju nalaziti u osobnom posjedu ili vlasništvu, u nekomercijalne svrhe, što isključuje svaku uporabu u komercijalne ili prodajne svrhe, svako predstavljanje u komercijalne svrhe, svako posjedovanje ili prijevoz u svrhu prodaje i svako stavljanje u prodaju.

[…]"

Pravo Unije

Uredba br. 338/97

7 Uvodna izjava 12. Uredbe br. 338/97 glasi kako slijedi:

„budući da bi zbog osiguranja učinkovitih kontrola i olakšavanja carinskih postupaka trebalo odrediti carinarnice s osposobljenim osobljem zaduženim za obavljanje potrebnih formalnosti i odgovarajućih provjera, na mjestu gdje se primjerci unose u [Uniju] kako bi im se dodijelilo carinski dopušteno postupanje ili upotreba u smislu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice [(SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)], ili na mjestu na kojem se izvoze ili ponovno izvoze iz [Unije]; budući da bi također trebali postojati objekti i oprema kojima se jamči odgovarajući smještaj i skrb za žive primjerke;"

8 Članak 1. Uredbe br. 338/97 navodi:

„Cilj ove Uredbe je zaštititi vrste divlje faune i flore te osigurati njihovo očuvanje uređenjem trgovine u tom području sukladno sljedećim člancima.

Ova se Uredba primjenjuje u skladu s ciljevima, načelima i odredbama Konvencije definirane u članku 2."

9 Članak 2. te uredbe određuje:

„U smislu ove Uredbe:

[…]

(j) ‚osobne ili kućne stvari' znači mrtvi primjerci, njihovi dijelovi i derivati koji pripadaju privatnoj osobi i čine dio njezinih uobičajenih dobara i imovine ili su tome namijenjeni;

[…]

(t) ‚primjerak' znači svaka životinja ili biljka, bez obzira na to je li živa ili mrtva, koja pripada vrstama navedenima u prilozima od A do D, svaki njezin dio ili derivat, bez obzira na to jesu li oni sadržani u drugoj robi, kao i sva druga roba kod koje je iz popratne isprave, ambalaže, oznake ili etikete, ili nekih drugih okolnosti očito da predstavlja životinju ili biljku koja pripada tim vrstama ili da sadrži dijelove ili derivate životinja ili biljaka koje pripadaju tim vrstama, osim ako su takvi dijelovi ili derivati izričito izuzeti od odredaba ove Uredbe ili od odredaba koje se odnose na onaj Prilog u kojemu je predmetna vrsta navedena, putem napomena u tom smislu u predmetnim prilozima;

[…]"

10 U skladu s člankom 4. stavkom 2. prvim podstavkom navedene uredbe:

„Unos primjeraka vrsta navedenih u Prilogu B u [Uniju] podliježe izvršenju potrebnih provjera i prethodnom predočenju, na graničnoj carinarnici na mjestu unosa, uvozne dozvole koju je izdalo upravno tijelo odredišne države članice."

11 Članak 7. te uredbe u svojem stavku 3. naslovljenom „*Osobne i kućne stvari*" predviđa:

„Odstupajući od odredaba članaka 4. i 5., njihove se odredbe ne primjenjuju na mrtve primjerke, dijelove i derivate vrsta navedenih u prilozima od A do D koji predstavljaju osobne ili kućne stvari koje se unose u [Uniju], ili se iz nje izvoze, ili ponovno izvoze u skladu s odredbama koje određuje Komisija […]"

12 U članku 16. stavku 2. Uredbe br. 338/97 navodi se da su nužne mjere koje države članice poduzimaju kako bi sankcionirale kršenja odredbi te uredbe, među ostalim unošenje u Uniju primjeraka bez odgovarajuće dozvole ili potvrde, „primjerene […] naravi i težini prekršaja i uključuju odredbe koje se odnose na oduzimanje i, prema potrebi, zapljenu primjeraka".

13 U prilogu B navedenoj uredbi nalaze se „Acipenseriformes spp. (II) [jesetrovke] (osim vrsta uključenih u Prilog A)".

Uredba br. 865/2006

14 U uvodnim izjavama 1., 2. i 6. Uredbe br. 865/2006 navodi se:

„(1) Potrebne su odredbe za provođenje Uredbe (EZ) br. 338/97 i za osiguravanje potpune sukladnosti s odredbama [CITES-a] […]

[…]

(2) Za osiguravanje ujednačene provedbe Uredbe (EZ) br. 338/97 potrebno je utvrditi iscrpne uvjete i kriterije za razmatranje zahtjeva za dozvole i potvrde, te za izdavanje, važenje i upotrebu takvih dokumenata. Sukladno tome, primjereno je utvrditi obrasce kojima ti dokumenti moraju odgovarati.

[…]

(6) Potrebno je utvrditi postupke za obilježavanje određenih primjeraka pojedinih vrsta kako bi se olakšala njihova identifikacija i osigurala provedba odredaba Uredbe (EZ) br. 338/97.”

15 U skladu s člankom 9. Uredbe br. 865/2006:

„Ne dovodeći u pitanje članke 31. i 28., članak 44.b, članak 44.i i članak 44.p, posebna uvozna dozvola, uvozna prijava, izvozna dozvola ili potvrda o ponovnom izvozu izdaje se za svaku pošiljku primjeraka koji se šalju zajedno kao jedan tovar.”

16 Članak 57. te uredbe naslovljen „Unošenje i ponovno unošenje osobne i kućne imovine u [Uniju]”, navodi:

„1. Odstupanje od članka 4. Uredbe (EZ) br. 338/97 u pogledu osobne i kućne imovine, utvrđeno u članku 7. stavku 3. te uredbe, ne odnosi se na primjerke koji se koriste za ostvarenje komercijalne dobiti, koji se prodaju, izlažu u komercijalne svrhe, koji se čuvaju za prodaju, nude na prodaju ili prevoze radi prodaje.

[…]

3. Kada osoba koja […] uobičajeno boravi u [Uniji] prvi put unosi u [Uniju] osobnu i kućnu imovinu u kojoj su sadržani i lovački trofeji, koji uključuju primjerke vrsta navedenih u Prilogu B Uredbi (EZ) br. 338/97, carini nije potrebno podnošenje uvozne dozvole, ako se predoči izvornik dokumenta o (ponovnom) izvozu i jedna njegova kopija.

[…]

4. Kada osoba koja uobičajeno boravi u [Uniji] ponovo unosi u Zajednicu osobnu i kućnu imovinu koja uključuje lovačke trofeje koje čine primjerci vrsta navedenih u prilogu A ili B Uredbi (EZ) br. 338/97, carini nije potrebno podnošenje uvozne dozvole ako se predoči jedan od sljedećih dokumenata:

(a) carinski ovjerena ‚kopija za imatelja’ (obrazac 2) ranije upotrijebljene uvozne ili izvozne dozvole Zajednice;

(b) kopija dokumenta o (ponovnom) izvozu spomenuta u stavku 3.;

(c) dokaz da su primjerci nabavljeni unutar [Unije].

5. Odstupajući od stavaka 3. i 4., pri unošenju odnosno ponovnom unošenju sljedećih proizvoda iz Priloga B Uredbi (EZ) br. 338/97 u [Uniju], nije potrebno predočiti dokument o (ponovnom) izvozu odnosno uvoznu dozvolu:

(a) kavijar jesetrinih vrsta (Acipenseriformes spp.), do najviše 125 grama po osobi u pojedinačno označenim spremnicima […]

[…]”

Njemačko pravo

17 Na temelju članka 51. stavka 2. prve rečenice Bundesnaturschutzgesetza (Savezni zakon o zaštiti prirode), ako se prilikom carinske kontrole utvrdi da su životinje ili biljke uvezene ili izvezene bez dozvole ili drugih dokumenata potrebnih u tu svrhu, carinsko tijelo zapljenjuje predmetne životinje ili biljke.

Glavni postupak i prethodna pitanja

18 U prosincu 2015. godine, osoba XY ušla je na carinsko područje Unije u zračnoj luci Düsseldorf (Njemačka) sa šest kutija kavijara jesetrinih vrsta, od kojih je svaka težila 50 g, bez uvozne dozvole iz članka 51. stavka 2. Saveznog zakona o zaštiti prirode.

19 Nakon što je Glavni carinski ured B zaplijenio navedene kutije, osoba XY podnijela je tužbu pred Finanzgerichtom Düsseldorf (Financijski sud u Düsseldorfu, Njemačka). On je djelomično prihvatio tu tužbu utvrdivši da je – iako su ikre jesetrinih vrsta sadržane u Prilogu B Uredbi br. 338/97 i njihov uvoz stoga podliježe izdavanju uvozne dozvole – ta zapljena ipak nezakonita s obzirom na to da je Glavni carinski ured B trebao osobi XY ostaviti dvije od šest kutija predmetnog kavijara koje odgovaraju količini koja ne premašuje 125 g te da one nisu bile namijenjene u komercijalne svrhe jer ih je ona namjeravala dati svojoj djeci ili ih sama konzumirati.

20 Glavni carinski ured B podnio je sudu koji je uputio zahtjev prijedlog za ponavljanje postupka jer je prema njegovu mišljenju, u slučaju premašivanja ograničenja od 125 g iz članka 57. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 865/2006 trebalo zaplijeniti cjelokupni prevezeni kavijar jesetrinih vrsta a ne samo premašenu količinu. Osim toga, on osporava činjenicu da se kutije kavijara jesetrinih vrsta koje je osoba XY tako uvezla mogu kvalificirati kao „osobne ili kućne stvari” u smislu članka 2. točke (j) Uredbe br. 338/97 jer su te kutije trebale biti poklonjene trećoj osobi.

21 Sud koji je uputio zahtjev u tom kontekstu pita o primjerenom tumačenju članka 57. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 865/2006 s obzirom na to da, osim činjenice da ta odredba nije predmet ujednačenog tumačenja i primjene u državama članicama, cilj te uredbe kao i Uredbe br. 338/97 i CITES-a – odnosno zaštita ugroženih vrsta divlje flore i faune – ide u prilog uskom tumačenju navedene odredbe u skladu s kojom, u slučaju premašivanja ograničenja od 125 g, nadležno carinsko tijelo treba zaplijeniti cjelokupnu količinu uvezenog kavijara jesetrinih vrsta. Međutim, nepostojanje kažnjivosti te odredbe kao i analogno tumačenje članka 23. stavka 2. i članka 27. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici (SL 2009., L 324, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 260.), koji predviđaju maksimalne vrijednosti i količine robe obuhvaćene tom uredbom koje mogu biti oslobođene od uvoznih carina, opravdavaju šire tumačenje u skladu s kojim bi samo premašena količina uvezenog kavijara jesetrinih vrsta trebala biti zaplijenjena.

22 Štoviše, sud koji je uputio zahtjev ima dvojbe o mogućnosti tumačenja članka 2. točke (j) Uredbe br. 338/97 na način da isključuje mogućnost da kutije kavijara jesetrinih vrsta koje je uvezla osoba XY mogu biti kvalificirane kao „osobne ili kućne stvari” zbog toga što je ona izrazila namjeru da ih pokloni trećoj osobi. U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev navodi da iz teksta te odredbe i članka 57. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 865/2006 ni u kojem smislu ne proizlazi da se pojam „osobne ili kućne stvari” primjenjuje samo kada sâm uvoznik predmetnog primjerka koristi ili konzumira taj primjerak i da u sporu iz glavnog postupka nijedan element ne upućuje na to da je osoba XY posjedovala navedene kutije u komercijalne svrhe. Također naglašava da bi u praksi moglo biti teško da carinska tijela pouzdano provjere uvoznikove namjere. Osim toga, bilo bi posve nelogično dopustiti uvoz primjerka u slučaju da će ga doista konzumirati uvoznik a zabraniti ako će to učiniti treća osoba.

23 U tim je okolnostima Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud, Njemačka) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„(1) Treba li članak 57. stavak 5. točku (a) Uredbe br. 865/2006 […] tumačiti na način da osoba koja sa sobom nosi ukupnu količinu kavijara jesetrinih vrsta (*Acipenseriformes* spp.) veću od 125 g u pojedinačno označenim spremnicima i koja za to nije predočila ni dokument o (ponovnom) izvozu ni uvoznu dozvolu, treba vratiti količinu od 125 g kavijara ako svrha uvoza nije nijedna od onih koje se navode u članku 57. stavku 1. prvom podstavku Uredbe br. 865/2006?

(2) Ako je odgovor na prvo pitanje potvrdan:

jesu li primjerci uneseni na carinsko područje Unije dio osobnih ili kućnih stvari u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe br. 338/97 i ako uvoznik u trenutku njihova unošenja navede da je te primjerke potom namjeravao pokloniti drugoj osobi?"

O prethodnim pitanjima

Drugo pitanje

24 Svojim drugim pitanjem koje valja najprije razmotriti, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 7. stavak 3. Uredbe br. 338/97 tumačiti na način da se kavijar jesetrinih vrsta prilikom njegova unošenja na carinsko područje Unije može smatrati „osobnom ili kućnom stvari" u smislu te odredbe ako je namijenjen tomu da ga se pokloni trećoj osobi i da stoga može ostvariti odstupanje, predviđeno tom odredbom, od obveze njegova uvoznika da predoči uvoznu dozvolu.

25 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, u svrhu tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo formulaciju te odredbe nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio (presuda od 2. srpnja 2020., Magistrat der Stadt Wien (Europski hrčak), C-477/19, EU:C:2020:517, t. 23. i navedena sudska praksa).

26 U tom pogledu treba najprije navesti da je, na temelju članka 7. stavka 3. Uredbe br. 338/97, unošenje na carinsko područje Unije mrtvih primjeraka, dijelova i derivata vrsta navedenih u prilozima od A do D te uredbe oslobođeno obveze predočenja uvozne dozvole u tu svrhu ako je riječ o osobnim ili kućnim stvarima.

27 U skladu s definicijom navedenom u članku 2. točki (j) Uredbe br. 338/97 „osobne ili kućne stvari" znači mrtvi primjerci, njihovi dijelovi i derivati koji pripadaju privatnoj osobi i čine dio njezinih uobičajenih dobara i imovine ili su tomu namijenjeni.

28 Tako valja utvrditi da tekst te odredbe ne omogućuje da se nedvojbeno utvrdi zahtijeva li primjenjivost pojma „osobne ili kućne stvari" obvezu da sâm uvoznik koristi ili konzumira navedene mrtve primjerke, njihove dijelove ili derivate.

29 Naime, ne može se isključiti da takve stvari, u osobnom posjedu ili vlasništvu, uvoznik potom može besplatno prenijeti na treću osobu u obliku poklona, umjesto da ih zadrži samo za osobnu upotrebu.

30 Kao drugo, kad je riječ o kontekstu Uredbe br. 338/97, valja podsjetiti na to da se ta uredba u skladu sa svojim člankom 1. drugim stavkom primjenjuje u skladu s ciljevima, načelima i odredbama CITES-a, kojoj je Unija pristupila tako da ih Sud ne može zanemariti jer je njihovo uzimanje u obzir nužno za tumačenje odredbi navedene uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 23. listopada 2003., Nilsson, C-154/02, EU:C:2003:590, t. 39.).

31 Međutim, rezolucija 13.7 Konferencije stranaka CITES-a koja omogućuje pojašnjavanje odredbi te konvencije, navedenih u prethodnoj točki, u svojoj točki 1. navodi da se pojam „osobne ili kućne stvari" primjenjuje na primjerke koji se nalaze u osobnom posjedu ili vlasništvu u nekomercijalne svrhe, koji su zakonito stečeni i prevoze se ili su sadržani u osobnoj prtljazi ili ih se seli.

32 Osim toga, treba navesti da članak 57. stavak 1. Uredbe br. 865/2006 predviđa da se odstupanje predviđeno člankom 7. stavkom 3. Uredbe br. 338/97 ne odnosi na primjerke koji se koriste za ostvarenje komercijalne dobiti, koji se prodaju, izlažu u komercijalne svrhe, koji se čuvaju za prodaju, nude na prodaju ili prevoze radi prodaje.

33 Tako iz teksta tog članka 57. stavka 1. kao i iz teksta Rezolucije 13.7 Konferencije stranaka CITES-a proizlazi da nepostojanje komercijalne svrhe uvezenog primjerka čini odlučujući kriterij u svrhu njegove kvalifikacije kao „osobne ili kućne stvari” a to je tumačenje također potkrijepljeno i ciljevima Uredbe br. 338/97.

34 U tom pogledu, kao treće, valja podsjetiti na to da je cilj sustava zaštite uspostavljenog za primjerke vrsta iz Priloga A i B Uredbi br. 338/97 osigurati najpotpuniju moguću zaštitu divlje faune i flore nadzorom nad trgovinom njima, uz poštovanje ciljeva, načela i odredaba CITES-a (presuda od 4. rujna 2014., Sofia Zoo, C-532/13, EU:C:2014:2140, t. 34. i navedena sudska praksa).

35 Rezolucija 13.7 Konferencije stranaka CITES-a u svojoj preambuli navodi da se primjerke vrsta uvrštenih u Prilog I. toj konvenciji, među kojima su i jesetre, ne smije koristiti primarno u komercijalne svrhe u zemlji uvoza.

36 Prema tome, iz konteksta Uredbe br. 338/97 kao i njezinih ciljeva proizlazi da se mrtvi primjerak, njegovi dijelovi ili derivati, kao što je to kavijar jesetrinih vrsta, ne može kvalificirati kao „osobna ili kućna stvar” u smislu članka 7. stavka 3. navedene uredbe ako uvoznik djeluje u komercijalne svrhe. Nasuprot tomu, takva se kvalifikacija prihvaća ako se navedeni kavijar nalazi u osobnom posjedu ili vlasništvu u nekomercijalne svrhe i to neovisno o činjenici je li namijenjen tomu da ga se pokloni trećoj osobi.

37 S obzirom na prethodna razmatranja, na drugo pitanje treba odgovoriti da se članak 7. stavak 3. Uredbe br. 338/97 treba tumačiti na način da se kavijar jesetrinih vrsta, prilikom njegova unošenja na carinsko područje Unije može smatrati „osobnom ili kućnom stvari” u smislu te odredbe ako je namijenjen tomu da ga se pokloni trećoj osobi pod uvjetom da nijedan element ne upućuje na komercijalnu svrhu i na njegova se uvoznika stoga može primijeniti odstupanje od obveze predočenja uvozne dozvole predviđeno navedenom odredbom.

Prvo pitanje

38 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 57. stavak 5. točku (a) Uredbe br. 865/2006 tumačiti na način da samo količina uvezenog kavijara jesetrinih vrsta koja premašuje ograničenje od 125 g po osobi – a ne cjelokupna količina unesena na carinsko područje Unije – treba biti predmet zapljene carinskog tijela zbog toga što uvoznik ne posjeduje dozvolu koja se izdaje u svrhu obavljenog uvoza.

39 U skladu sa sudskom praksom iz točke 25. ove presude, u svrhu tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo formulaciju te odredbe nego i kontekst u kojem se nalazi te ciljeve propisa kojeg je dio.

40 U tom pogledu najprije treba podsjetiti na to da, na temelju članka 57. stavka 5. točke (a) Uredbe br. 865/2006, unošenje kavijara jesetrinih vrsta u količini do 125 g po osobi na carinsko područje Unije ne podliježe uvoznikovoj obvezi da nadležnom carinskom tijelu podnese uvoznu dozvolu.

41 Tako valja utvrditi da tekst te odredbe kao takav ne omogućuje određivanje posljedica premašivanja tog ograničenja od 125 g za utvrđivanje količine kavijara jesetrinih vrsta koju treba zaplijeniti nadležno carinsko tijelo.

42 Zatim, kad je riječ o kontekstu te odredbe, valja navesti da se člankom 4. stavkom 2. Uredbe br. 338/97 uspostavlja načelo u skladu s kojim unošenje primjeraka vrsta uvrštenih u prilog B podliježe predočenju uvozne dozvole koju izdaje upravno tijelo države članice odredišta.

43 Iz toga slijedi da članak 57. stavak 5. točka (a) Uredbe br. 865/2006, oslobađanjem uvoznika kavijara jesetrinih vrsta od obveze podnošenja uvozne dozvole ako je poštovana najveća dopuštena količina od 125 g po osobi, čini odstupanje od načela iz članka 4. stavka 2. Uredbe br. 338/97 i stoga treba biti predmet uskog tumačenja (vidjeti u tom smislu presudu od 17. siječnja 2013., Komisija/Španjolska, C-360/11, EU:C:2013:17, t. 18. i navedenu sudsku praksu).

44 Naposljetku, kad je riječ o ciljevima Uredbe br. 338/97 valja podsjetiti na to da je ona, u skladu s njezinim člankom 1. i kao što je to navedeno u točki 34. ove presude, namijenjena osiguravanju najšire moguće zaštite vrsta divlje faune i flore uređenjem njihove trgovine.

45 Međutim, takva se zaštita može zajamčiti samo pod uvjetom da je odstupanje predviđeno člankom 57. stavkom 5. točkom (a) Uredbe br. 865/2006 ograničeno samo na uvoz malih količina kavijara jesetrinih vrsta i prema tome samo ako zapljena nadležnog carinskog tijela obuhvaća cjelokupnu količinu kavijara jesetrinih vrsta unesenu na carinsko područje Unije.

46 Suprotno tumačenje, koje bi se sastojalo od toga da se u okviru tog odstupanja prihvati da nadležno carinsko tijelo treba zaplijeniti samo količinu kavijara jesetrinih vrsta koja premašuje ograničenje od 125 g po osobi osim toga dovelo bi do, kao što je to češka vlada naglasila u svojim pisanim očitovanjima, poticanja uvoza derivata dobivenih od primjeraka vrsta uvrštenih u prilog B Uredbi br. 338/97 bez uvozne dozvole i do zanemarivanja cilja, navedenog u uvodnoj izjavi 12. navedene uredbe kao i u uvodnim izjavama 2. i 6. Uredbe br. 865/2006, koji se sastoji od olakšavanja carinskih postupaka i osiguranja učinkovitih kontrola.

47 U tom pogledu, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je Finanzgericht Düsseldorf (Financijski sud u Düsseldorfu) presudio da je dvije kutije kavijara jesetrinih vrsta od kojih svaka teži 50 g, odnosno ukupno 100 g po osobi, Glavni carinski ured B trebao vratiti tužitelju. Međutim, ta ocjena, osim činjenice da osobu XY lišava dodatnih 25 g kavijara jesetrinih vrsta koje je s obzirom na navedeno ograničenje od 125 g po osobi bila ovlaštena uvesti bez predočenja uvozne dozvole u tu svrhu, pokazuje složenost postupaka s kojima mogu biti suočena carinska tijela ako je samo premašena količina kavijara jesetrinih vrsta trebala biti zaplijenjena.

48 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da na prvo pitanje treba odgovoriti tako da članak 57. stavak 5. točku (a) Uredbe br. 865/2006 treba tumačiti na način da, kada količina kavijara jesetrinih vrsta unesena na carinsko područje Unije premašuje ograničenje od 125 g po osobi i uvoznik ne posjeduje dozvolu izdanu u svrhu provedenog uvoza, nadležno carinsko tijelo treba zaplijeniti cjelokupnu količinu tako uvezenog kavijara jesetrinih vrsta.

Troškovi

49 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

1. **Članak 7. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1320/2014 od 1. prosinca 2014., treba tumačiti na način da se kavijar jesetrinih vrsta, prilikom njegova unošenja na carinsko područje Europske unije, može smatrati „osobnom ili kućnom stvari” u smislu te odredbe ako je namijenjen tomu da ga se pokloni trećoj osobi, pod uvjetom da nijedan element ne upućuje na komercijalnu svrhu, i na njegova se uvoznika tako može primijeniti odstupanje od obveze predočenja uvozne dozvole predviđeno navedenom odredbom.**

2. Članak 57. stavak 5. točku (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 865/2006 od 4. svibnja 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila o provedbi Uredbe br. 338/97, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/870 od 5. lipnja 2015., treba tumačiti na način da kada količina kavijara jesetrinih vrsta unesena na carinsko područje Europske unije premašuje ograničenje od 125 grama po osobi i uvoznik ne posjeduje dozvolu izdanu u svrhu provedenog uvoza, nadležno carinsko tijelo treba zaplijeniti cjelokupnu količinu tako uvezenog kavijara jesetrinih vrsta.

Potpisi